

3 februarie – 9 februarie

Caracteristicile creștinului

Textul de memorat: „*Iată cum trebuie să fim priviți noi: ca niște slujitori ai lui Hristos și ca niște ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu. Încolo, ce se cere de la ispravnici este ca fiecare să fie găsit credincios în lucrul încredințat lui.*” (1 Corinteni 4:1,2)

Un creștin adevărat este ușor de recunoscut, la fel cum produsele sau firmele sunt recunoscute imediat după logoul sau marca lor. De altfel, mulți oameni au devenit celebri prin transformarea numelui lor într-o marcă comercială.

„Sigla” sau „marca”, semnul distinctiv al unui bun creștin este reflectarea iubirii lui Hristos, prin relația pe care o are cu El. Când trăim ca Hristos și ne însușim caracterul Său, viața noastră va purta o siglă - frumusețea caracterului Său; identitatea noastră se va împleni cu a Sa (1 Corinteni 6:17).

Săptămâna aceasta vom studia trăsăturile de caracter definitorii ale administratorilor lui Dumnezeu care constituie „marca” lor. Ele ne încurajează să așteptăm revenirea lui Isus și să împlinim ca niște administratori credincioși ai adevărului Său lucrarea pe care El ne-a încredințat-o. Fiecare trăsătură arată relația mereu mai profundă pe care o putem avea cu Acela care a venit să-i caute și să-i mântuiască pe cei păcătoși. Cu cât vom studia mai profund aceste calități, cu atât se vor înrădăcina mai adânc în sufletul nostru. Caracterul lui Dumnezeu plin de dragoste va deveni modelul nostru și deviza noastră și va avea impact asupra tuturor aspectelor vieții noastre, astăzi și pentru veșnicie.

Duminică, 4 februarie – Credința și consecvența

„Încolo, ce se cere de la ispravnici este ca fiecare să fie găsit credincios” (1 Corinteni 4:2). Consecvența este o caracteristică a lui Dumnezeu, dar noi putem deveni ca El, prin lucrarea Sa în noi. A fi credincios înseamnă a rămâne statornic la ceea ce știi că este bine, mai ales în focul bătăliilor spirituale. Conflictul dintre bine și rău, dintre o atitudine corectă și una greșită vor apărea cu siguranță. Ele fac parte din lupta credinței. Dar un creștin adevărat alege să fie credincios în orice situație. Dacă iubești bogățiile, ai grijă să-I rămâi credincios lui Dumnezeu și ia seama la avertizările Sale cu privire la pericolele iubirii de bani! Dacă îți dorești să ajungi celebru, rămâi credincios învățăturilor despre smerenie din Cuvântul lui Dumnezeu! Dacă te lupți cu pofta păcătoasă, rămâi credincios făgăduințelor despre sfințenie! Dacă îți dorești putere, rămâi credincios învățăturilor lui Dumnezeu despre slujirea tuturor! Decizia de a te încrede necondiționat în Dumnezeu și cuvântul Său și de a-I fi credincios este luată de multe ori într-o fracțiune de secundă, dar consecințele sunt eterne.

1. Ce învățăm din textele următoare despre credință? Evrei 11:8-12, 17-19; Romani 4:13,18-21

În ebraică, a fi credincios înseamnă a avea încredere. (În română înseamnă și a crede în Dumnezeu, și a fi loial.) Din rădăcina acestui cuvânt provine și cuvântul „amin”, care înseamnă a fi ferm, solid. Credincioși suntem atunci când am fost puși la încercare și am rămas fermi de partea planului lui Dumnezeu.

Când s-a pregătit să apară înaintea împăratului, reformatorul Martin Luther „s-a apropiat de Sfintele Scripturi și, cu emoție, și-a așezat mâna stângă pe cartea sacră și, ridicând mâna dreaptă către cer, a jurat să rămână credincios Evangheliei și să-și mărturisească credința neîngrădit, chiar dacă va trebui să-și pecetluiască mărturia cu sângele său.” - J. H. M. d'Aubigne, *History of Reformation*, 1846, vol. 2, cartea 7, p. 260

Citește Apocalipsa 2:10. Ce înseamnă pentru umblarea noastră zi de zi cu Domnul să rămânem credincioși „până la moarte”?

Luni, 5 februarie – Loialitatea

2. Ce ne învață Biblia despre credințioșia față de Dumnezeu? Matei 6:24

Faptul că Dumnezeu „Se numește gelos” (Exodul 34:14) ar trebui să fie pentru noi un apel răsunător la loialitate. A-I fi credințioși înseamnă a-L iubi din toată inima, cu tot sufletul și cu toată puterea noastră. În lupta credinței, credințioșia față de El ne definește identitatea și ne dă curaj să perseverăm.

Dumnezeu dorește să-I fim credințioși (1 împărați 8:61). Această cerință a Sa nu este un contract care încearcă să prevină toate riscurile posibile și nici o simplă listă cu reguli. Credințioșia față de El este mai degrabă expresia vizibilă a convingerilor, a credinței și consacrării personale.

3. Ce ne spune textul următor despre credințioșie? 1 Cronici 28:9

Dacă este posibilă loialitatea, este posibilă și trădarea. Loialitatea, ca și dragostea, trebuie să se manifeste de la sine, nu forțat, altminteri nu este veritabilă. În război, soldații din linia întâi tentați să dezerteze sunt uneori amenințați cu moartea prin împușcare. În aceste condiții, ei rămân la datorie, dar nu din loialitate. Dumnezeu nu așteaptă de la noi ceva de felul acesta.

Privește la Iov! El și-a pierdut familia, bunurile și sănătatea în urma unor calamități. Ar fi putut să-și piardă încrederea, dragostea și devotamentul, dar loialitatea față de Dumnezeu era pentru el o obligație morală fermă. Sincer și fără să se teamă să-I dea slavă lui Dumnezeu în mod public, a rostit cunoscutele cuvinte: „Chiar dacă mă va ucide, tot mă voi încrede în El” (Iov 13:15; trad. din engl.). Consecvența sa în fața dezastrului constituie esența loialității și întruchipează idealul administrării spirituale.

Întrebă-te: Cât de credințios îți sunt Domnului, care și-a dat viața pentru mine? Cum îmi pot manifesta mai bine atașamentul meu necondiționat?

Marti, 6 februarie – O conștiință curată

Există multe lucruri valoroase pe care le putem avea: sănătatea, dragostea, prietenii, o familie mare. Toate acestea sunt binecuvântări. Dar probabil că cea mai prețioasă dintre toate este o conștiință curată.

4. Ce înseamnă să ai un cuget rău sau să fii „însemnat cu fierul roșu în cuget”? Evrei 10:19-22; 1 Timotei 4:1,2

Conștiința are rolul de for interior care ne evaluează faptele. Ea are nevoie să adere la un standard înalt și desăvârșit: Legea lui Dumnezeu. Legea aceasta a fost scrisă de Dumnezeu în inima lui Adam, însă păcatul a șters-o aproape în totalitate din sufletul descendenților lui. Nu au mai rămas decât unele frânturi din ea. „[Neamurile] dovedesc că lucrarea Legii este scrisă în inimile lor, fiindcă despre lucrarea aceasta mărturisește cugetul lor” (Romani 2:15). Însă Legea aceasta era „în fundul inimii” lui Isus (Psalmii 40:8) și, datorită acestui fapt, El a reușit acolo unde Adam a dat greș.

5. Care este, potrivit apostolului Pavel, singurul remediu pentru o conștiință rea? Evrei 9:14

„Cercetați-vă labirintul conștiinței! Închideți ferestrele sufletului față de cele lumești și deschideți-le larg spre cer, pentru ca razele luminoase ale Soarelui Neprihănit să poată pătrunde nestăvilite. [...] Mentea trebuie păstrată curată, pentru a reuși să distingă binele și răul.” - Ellen G. White, *Minte, caracter, personalitate*, ed. 2015, p. 271

Când Legea lui Dumnezeu este înscrisă în inima credinciosului (Evrei 8:10) și credinciosul se străduiește, prin credință, să o respecte, rezultatul așteptat este pacea sufletească.

Dacă ai avut vreodată probleme cu conștiința vinovată, știi cât de teribil este sentimentul și cum te urmărește pretutindeni. Cum poți ieși din această situație?

Miercuri, 7 februarie – Ascultarea

Abel a venit ascultător în fața altarului pe care îl ridicase și a adus ca jertfă un miel, așa cum îi ceruse Dumnezeu. Dar Cain a adus o jertfă din roadele pământului. Amândoi au adus jertfe, dar numai unul dintre ei a respectat porunca lui Dumnezeu. Mielul înjunghiat a fost acceptat, iar roadele pământului au fost respinse. Cei doi frați cunoșteau la fel de bine semnificația și instrucțiunile cu privire la aducerea jertfelor, dar numai unul a ascultat porunca Domnului (Geneza 4:1-5).

„Abel a murit ca o consecință a respingerii de către Cain a planului lui Dumnezeu în școala ascultării, de a fi mântuit prin credința în Isus Hristos, simbolizat prin darurile de jertfă care arătau către El. Cain a refuzat vărsarea de sânge, care reprezenta sângele lui Hristos ce avea să se verse pentru omenire.” - Comentariile lui Ellen G. White, *Comentariul biblic AZȘ*, vol. 6, p. 1109

Ascultarea începe la nivelul minții, prin asumarea răspunderii de a îndeplini ordinele unei autorități superioare. Ea izvorăște din relația cu această autoritate și din dispoziția de a ne supune ei. În relația cu Dumnezeu, ascultarea este un act voluntar, bazat pe dragoste, care ne aduce comportamentul în concordanță cu obligațiile morale. Ascultarea de Dumnezeu trebuie să fie exact așa cum o cere El, nu doar cum credem sau ne dorim noi să fie. Cain ilustrează perfect tipul de om care face ce îi place lui și nu ce îi cere Dumnezeu.

6. Ce spun textele următoare despre ce înseamnă ascultarea? 1 Samuel 15:22; 1 Ioan 5:2,3

Ascultarea este dovada palpabilă a credinței.

Ce înseamnă pentru tine „ascultarea face mai mult decât jertfele”? Ce îți spune aceasta despre „Evanghelia” harului ieftin?

Joi, 8 februarie – Om de încredere

7. Ce înseamnă să fii „om de încredere”? De ce este trăsătura aceasta extrem de importantă pentru un creștin? Luca 16:10-12

Calitatea de a fi demn de încredere se regăsește pretutindeni în Biblie. Un exemplu din Vechiul Testament sunt cei patru leviți ușieri însărcinați să păzească sanctuarul pe timpul nopții (1 Cronici 9:26,27). Le-a fost încredințată această sarcină pentru că au fost considerați oameni de nădejde.

Administratorul este bun dacă este un om pe care te poți baza. El își înțelege foarte bine rolul. Știe că Dumnezeu este demn de încredere și va năzui să fie asemenea Lui (Deuteronomul 32:4; 1 împărați 8:56).

A fi demn de încredere presupune anumite trăsături de caracter. Este treapta cea mai înaltă a caracterului și a competenței la care poate ajunge cineva. Să reflecti caracterul lui Dumnezeu înseamnă să faci ce ai promis, chiar dacă îți stau împotrivă anumite circumstanțe sau persoane (2 împărați 12:15).

Daniel a fost considerat demn de încredere de monarhii a două imperii mondiale. Ca sfetnic credibil și înțelept, care le spunea împăraților adevărul fără teamă, era în opoziție directă cu prezicătorii și magicienii de la curte. Calitatea aceasta este încoronarea eticii. Nimeni nu o poate căpăta peste noapte, ci ea se formează în timp, dacă omul este credincios și în lucrurile mici.

Cei din jur observă dacă suntem demni de încredere. Ei ne respectă când văd că rămânem consecvenți în fața unor opinii diferite, a tendințelor la modă și măgulirilor. Acesta este semnul unei înalte probități morale în orice responsabilitate pe care o avem pe pământ, dovada pregătirii pentru cer. „Noi trebuie să fim supuși loiali, demni de încredere, ai împărăției lui Hristos, pentru ca toți aceia care sunt înțelepți în felul lumii să poată avea o demonstrație autentică a bogățiilor, a bunătății, a harului, a delicateții și a politeții cetățenilor împărăției lui Dumnezeu.” - Ellen G. White, *Mărturie pentru biserică*, vol. 6, ed. 2017, p. 156

Gândește-te la un cunoscut al tău care este demn de încredere. Ce mod al lui de a se comporta poți adopta și tu pentru a fi o persoană mai de încredere?

Vineri, 9 februarie – Un gând de încheiere

O caracteristică a unui bun administrator spiritual este și asumarea responsabilității individuale.

„Scopul dintotdeauna al lui Satana a fost acela de a întoarce mintea oamenilor de la Isus către om și de a nimici responsabilitatea individuală. Satana nu a reușit să-și atingă acest scop când L-a ispitit pe Fiul lui Dumnezeu, dar a avut mai mult succes atunci când s-a îndreptat către oamenii căzuți. Creștinismul a devenit corupt.” - Ellen G. White, *Scrieri timpurii*, ed. 2015, p. 242

Când Hristos ocupă primul loc în viața noastră, suntem receptivi la îndrumările Sale. Atunci vom fi credincioși, loiali, ascultători, vom avea o conștiință curată, vom fi demni de încredere și responsabili. În felul acesta vom deveni desăvârșiți, cu ajutorul lui Dumnezeu (Psalmii 139:23,24).

Responsabilitatea individuală este un principiu biblic. Cât a trăit pe pământ, Isus a dat socoteală personal înaintea Tatălui (Ioan 8:28). Noi suntem răspunzători de fiecare cuvânt nefolositor pe care îl rostim (Matei 12:36). „Cui i s-a dat mult i se va cere mult” (Luca 12:48). Dar cel mai mare obstacol în calea responsabilității individuale îl constituie tendința de a transfera responsabilitatea asupra altuia. „Să nu uităm că nu este proprietatea noastră ceea ce ne-a fost încredințat ca să investim. Dacă ar fi așa, am putea pretinde putere fără limite, am putea să transferăm responsabilitatea noastră asupra altora și să lăsăm în seama lor obligațiile noastre de administratori. Dar lucrul acesta nu se poate face, deoarece Domnul ne-a făcut în mod individual administratori ai bunurilor Sale.” - Ellen G. White, *Mărturii pentru biserică*, vol. 7, ed. 2017, p. 143

BIBLIA ȘI CARTEA PROFETI ȘI REGI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Matei 1-7

1. Când au fost născuți Iehonia și frații lui?
2. De ce a evitat Iosif Iudeea când s-a întors cu familia din Egipt?
3. În ce ținut istoric se afla orașul Capernaum?
4. Ce spune Isus că știm să facem, în ciuda faptului că suntem răi?

Profeti și regi, capitolul 58

5. Ce putea Satana să-I facă Domnului Hristos și ce nu putea să-I facă?